

Falešné společenstvo
Pád Doriathu

Verze: 12. 2. 2023

Poprvé provedeno v Paláci Unitaria 2022

Seznam autorů

BS — Blanka Salmonová (Fallon)
DB — Daniela Binderová
E — Eliška (Elsa)
FD — Filoména Dominová
FA — Františka Andršová (Aredhel)
JP — Jana Pažoutová
MK — Michal Kára (Lemming)
TB — Tereza Billichová (Tani)
ZO — Zuzana Ottová (Polly)

Karel Jaromír Erben
Turlough O'Carolan

Z pradávnych věků

Z pradávnych věků, z příběhů
a z hlubin marných vzpomínek
povstává říše prastará,
nejeden ač uplynul věk.

Dříve než Měsíc prvně zřel
bezčasé lesy Neldoreth
a Region, už stál Doriath;
a o té zemi chci vyprávět.

Pod blyštivou klenbou hvězdných let
když Šedoplášť Thingol přislíbil
lásku svou Maie Melian,
čas na celý věk se zastavil.

Když procitl opět, radostně
sezval svůj lid do země krás.
K ochraně říše Melian
utkala z kouzel mocný Pás.

* * *

Mezitím v zemi Valinor
ze světla Stromů, ze svých snů
Noldo Fëanor vytvořil
trojici skvostných kamenů.

Morgoth pak, světa Nepřítel,
z touhy po moci, v srdci vrah,
když zahubil Stromy, poklad vzal,
překročil s ním Angbandu práh.

Pro ztrátu silmarilů prý
Fëanor, jehož zdrtil žal,
přísahou nezrušitelnou
sebe i syny zavázal.

Navěky pronásledovat
každého, kdo by silmaril
v držení měl, na světa kraj;
a v Středozemi se vypravil.

Marný byl útok, Fëanor
obklíčen, raněn dokonal,
synové Maedhros, Celegorm,
i zbylých pět úkol plní dál.

* * *

Vraťme se teď však v Doriath;
kde jedinou dceru Thingol má:
Lúthien, kterou za ženu
získá Beren, když vykoná

nadlidský úkol; silmaril
má z koruny Morgothovy vzít,
byť pouhý je člověk; vůli má
krále i sudby naplnit.

Osud jim úspěch dopřeje,
odvahu páru ocení,
za cenu ovšem nemalou:
čeká je věčné loučení.

Zahynul Beren; Lúthien
mu v stopách jde; její lásky žár
v Mandosu odklad vyprosí,
lidského žití roků pár.

Teď Ossiriand má domovem
být jim i potomkům na pár let:
hle: syn Dior, Nimloth, jeho choť,
a dvojčata: Elurín, Eluréd.

* * *

Pojďme zas v Ardy jiný kout,
do nejtrpčí chvíle v dějinách,
když v Bitvě slzí nespočetných
tisíce obrátí se v prach.

Zarputile tam lidský rek
Húrin vzdoroval, byl však jat;
že Morgothu tváří v tvář se smál,
za trest teď musí sledovat,

jak Temný pán nitky osudu
potomkům jeho zaplétá,
že nelze říct, co pravda, co lež,
že sudba jich zdá se prokletá.

Když osud je dohnal k záhubě,
naplnil se zla skrytý cíl:
Morgoth Húrinu volnost dal,
lži mu však srdce pokřivil.

Húrin teď jako v mrákotách
dlí u hrobu syna; v srdci svém
počítá dluhy domnělé,
mísí žluč křivdy se Stínem.

Ptáte se, proč vám vyprávím
příběhy tak moc rozdílné,
jako se liší zimní noc
mrazivá od letního dne?

Vždyť Fëanor, Húrin, Lúthien
navzájem nemohli se znát!
Těch příběhů nitky protnou se
teď v osudu říše Doriath.

Dům zadostiučinění

A   Ami   C⁺   F   Ami   G#mi   Ami   Hmi5-

Mím: Můj dům je vel - mi vzne - še - ný a skrý - vá se zde pod ze -
zvonkohra kaž - dý ká - men, je to tak, se na - jde mlá - tek: při - šel

Ami   C⁺   Ami   C⁺   F   Ami   G#mi

mí; zde od - pra - dáv - na žil náš lid, dřív, než
drak; když el - fy hnal, v mém srd-ci zní hlas za - dos -

Ami   Hmi5-   Ami   C⁺   **B**   Ami   H   Ami

po - vstal Slun - ce svit. Pak při - šel elf a vše nám
ti - u - či - ně - ní. Ted' pryč je drak, já zpět si

H   Ami   H   C   H   Dmi   E

vzal: Nar - go - thron - du skry - tý sál, ví - ru, rád a
vzal Nar - go - thron - du skry - tý sál, mám po - kla - dy, jsem

Dmi   E   Dmi   E   F   1. E   C⁺

zby - tek sil, náš lid se skryl a u - men - šil. Na -
pl - ný sil, to elf se skryl a u - men -

2. E   C⁺   **X**   Ami   C⁺   F   Ami   G#mi

- šil. Cha - cha - cha - chá. *Húrin:* Jen se směj, ty ma - lá veš, smát se

Ami Hmi5- Ami C+^A C1 C+ Ami C+ F

dlou - ho ne - bu - deš! *Mím:* Stůj... *Húrin:* ...lež. Ty skvos - ty El - dar při - vlast -
Tú - rin, Neit - han, jak s ho
stvě - ru dra - čí za - bít

Ami G#mi Ami Hmi5- Ami C+

nil si Glau - rung, pak v nich dr - ze snil. A
znal, dří - ve, než - li do - ko - nal, tu
směl, tak po - sled - ní byl ma - ji - tel. A

D1 Ami G#mi G Ami G#mi G Dmi

já jsem Hú - rin, je - muž Stín vzal všech - no, Tú - rin byl můj syn. Za ži - vot

C#mi C Dmi C#mi E C+

je - ho, to si piš, mi všim, co máš, dnes za - pla - tíš. *Mím:* Snad

A C1 D1 C1 D1

7 7 17 14 17

hnedka nemusí... Vždyť tvého syna... Ze slibů spletl... Jak každý otec... Já jsem Húrin...

7 7 17 14 17

C2 C+ Ami C+ F Ami G#mi Ami Hmi5-

... - tíš. *Mím:* Né! Za - drž, že - lím všech svých vin, můj ro - zum za - střel smut - ku

Ami C+ Ami C+ F Ami G#mi

stín, jsem své - ho ro - du po - sled - ní... *Húrin*: A já snad

Emi C+ D2 12 Dmi C#mi C7maj5+

ne? Já jsem *Húrin*... *oba*: ... za - dos - ti - u - či - ně - ní!

(A) *Mím*: Můj dům je velmi vznešený a skrývá se zde pod zemí; zde odpradávná žil náš lid, dřív, než povstal Slunce svit.

(B) Pak přišel elf a vše nám vzal: Nargothrond skrytý sál, víru, řád a zbytek sil, náš lid se skryl a umenšil.

(A) Na každý kámen, je to tak, se najde mlátek: přišel drak; když elfy hnal, v mém v srdci zní hlas zadostiučinění.

(B) Teď pryč je drak, já zpět si vzal Nargothrond skrytý sál, mám poklady, jsem plný sil, to elf se skryl a umenšil. Chachachachá.

(X) *Húrin*: Jen se směj, ty malá veš, smát se dlouho nebudeš!

(A) *Mím*: Stůj! Kdopak jsi a co tu chceš? Můj je poklad!
Húrin: Pěkná lež!

(C1) Ty skvosty Eldar přivlastnil si Glaurung, pak v nich drze snil.

(C1) A Túrin, Neithan, jaks ho znal, dříve, nežli dokonal, tu stvůru dračí zabít směl, tak poslední byl majitel.

(D1) A já jsem *Húrin*, jemuž Stín vzal všechno, Túrin byl můj syn. Za život jeho, to si piš, mi vším, co máš, dnes zaplatíš.

(A) *Mím*: Snad hnedka nemusí být zle, zlata je tu přehršle.

(C1) Vždyť tvého syna já jsem ctil...
Húrin: A paks ho skřetům vyradil!

(D1) *Mím*: Ze slibů spletl těsný kruh a zdráhal se pak splácet dluh; dluh sebe sama nespraví cit plytký a přelétavý!

(C1) Jak každý otec dobře zná, má přijít lekce výchovná...
Húrin: Měl jsi mu radši život vzít, než dát Angbandu otročit!

(D1) Já jsem *Húrin*, jemuž Stín vzal všechno, Túrin byl můj syn. Za život jeho, to si piš, mi vším, co máš, dnes zaplatíš.

(C2) *Mím*: Né! Zadrž, želim všech svých vin, můj rozum zastřel smutku stín, jsem svého rodu poslední...
Húrin: A já snad ne?

(D2) *Húrin*: Já jsem *Húrin*! *Mím*: Já jsem *Mím*, *Oba*: mé drahé pozřel smrti stín. Já žádám své, mně v duši zní hlas zadostiučinění.

DB

Poznámka: Písňe Dům výkupného a Dům zadostiučinění se rovněž nazývají Bar-en-Danwedh I a Bar-en-Danwedh II; v Mímově rodné řeči se totiž oba významy vyjadřují stejným slovem.

Návrat Nauglamíru

Dmi *Ami* *F* *E* **A** *Dmi* *Ami* *F* *E* *Dmi*
předehra

Húrin: Zde je tvůj plat za prá-ci mi-zer-nou, snad ne-če-

Ami *F* *E* *G7* *Ami* *G7*

káš na od-mě-nu mou? Slo-va dí-ků v hrd-le váz-nou a srd-ce svi-rá

Ami *F* *Ami* *G7* *Dmi* **B** *Ami*

zášť, že mou ro-di-nu zra-dil *Thin-gol* Še-do-plášť! *Melian*: Mír-ni svůj

Emi *Dmi* *Ami* *Emi* *Dmi* *Ami*

hněv a z o-čí se-jmi šál, sám dob-ře víš, co Mor-goth vy-ko-nal. To

G7 *Ami* *F* *Ami* *G7* *Ami*

on za-sil sé-mě, jež při-nes-lo ti žal, je-ho vi-nou tvůj rod

G7 *Dmi* **C** *Ami* *Emi* *F* *E* *Dmi*

smut-ně do-ko-nal. *Thingol*: Mor-wen, tvá choť, a dce-ra Ni-e-nor vy-hle-dat

Ami *Dmi* *Ami* *Dmi* *Ami* *E*

Tú-ri-na šly mé ra-dě vzdor. Má dru-ži-na je ved-la, však o-sud zra-dil

F *Dmi* *Ami* *E* *Ami*

nás! *Melian*: To, co z tvých úst zní, to Mor-go-thův je hlas!

mezihra *Dmi* *Ami* *Dmi* *Ami*
kytara

flétna

cello

Dmi *G7* *Ami* *G7*

Ami *G7* *Ami* *G7* *Ami*

Předehra

(A) *Húrin*: Zde je tvůj plat za práci mizernou,
snad nečekáš na odměnu mou?
Slova díky v hrdle vážnou a srdce svírá zášť,
že mou rodinu zradil Thingol Šedoplášť!

(B) *Melian*: Mírni svůj hněv a z očí sejmi šál,
sám dobře víš, co Morgoth vykonal.
To on zasil sémě, jež přineslo ti žal,
jeho vinou tvůj rod smutně dokonal.

(A) *Húrin*: Tvá slova jsou mi prázdnou výmlouvou,
zpět nevrátí mi rodinu mou.
Já celé roky seděl, vše musel sledovat,
což nemohl jsi aspoň něco vykonal?

(B) *Thingol*: Túrin mi jak vlastním synem byl,
nejsem tím vinen, že se oddálil.
Nepatrný spor jsem toužil udobřit,
on raději zvolil přílbu, meče břit.

(C) Morwen, tvá choť, a dcera Nienor
vyhledat Túrina šly mé radě vzdor.
Má družina je vedla, však osud zradil nás!
Melian: To, co z tvých úst zní, to Morgothův je hlas!

Mezihra

(B) *Húrin*: Přijmi můj dar, převzácný Nauglamír,
jen tak mohu mít v své duši klid a mír.
Přijmi dar daný tím, kdo nemá nic,
kdo před tebou stojí sám ve svitu svíc.

(C) Na Nauglamír kdykoli pohlédneš,
snad jen v dobrém na mne vzpomeneš.
Tak splním svůj osud daný Morgothem,
nebudu však dále jeho otrokem!

Text: ZO, Hudba: ZO+E

Zlo v Nauglamíru

A1 Dsus4 předehra Dmi Dsus2 Dmi modulate Emi B C

flétna

B1 Gmi Dmi F C Gmi Dmi F C

Thingol: Dlou - hou do - bu v za - myš - le - ní, mlč - ky, sám, Naug - la - mír chla - dil na ko - le - ni.
Stej - ně dí - tě ne - vrá - tí mi kle - not, jenž mě vo - lá slo - vy má - mi - vý - mi;

Gmi Dmi F C B C Dmi

Vzpo - mín - ka ji - né - ho chla - du mě v srd - ci mra - zí - strom s ja - rem ne - ob - ra - zí?
svá - dí mě, pá - lí, a - však sám po - znat by chtěl chlad - Naug - la - mír prý mám mu dát!

A2 Dsus4 Dmi Dsus2 Dsus4 Dmi Dsus2

Silmaril: Sil - něj - ší než ty jsem já, sil - něj - ší na mně klet - ba spo -

D5 Dsus4 Dmi Dsus2 Dsus4

čí - vá. Já moc - něj - ší jsem, po - žeh - ná - ní Va - lar mám, Sud - bou

Dmi Dsus2 D5 Dmi Emi B C

pat - řím ke hvěz - dám.

B2 Gmi Dmi F C Gmi Dmi F

Kradma: Te - pe - me krá - su, ko - vá - me ú - žas, a přec si Še - do - plášť ne - vá - ží
Tě - šíš se, krá - li, z na - še - ho dí - la, ptám se však, čím - pak si za - slou - ži -

C Gmi Dmi F C B C Dmi

nás, svit Stro - mů spou - tá - me v dra - ho - ka - mech - a Ar - da za - ta - jí dech!
la ru - ka tvá, cham - ti - vá, Naug - la - mír mít, a dě - dic - tví nám u - přít?

B3 Gmi Dmi F C Gmi Dmi F C

Kradma: Dej pryč ty pa - zou - ry, je - jich pra - cí zá - zra - ky v by - tí se ne - o - bra - cí.
Dost by - lo u - rá - žek, dos - ti ha - ny! Ne - víš, že sto - jíš tu bez o - chra - ny?

Thingol: Pý - - cha li - du za - krs - lé - ho, cham - ti - vost scho - va - ná v pláš - ti lí - bi - vé - ho!
Já jsem star - ší než lu - ny svit, byl jsem dřív, než znal svět pí - seň ptá - ků den - ních.

Gmi   Dmi   F   C   B   C   Dmi

Vy-smát se, u - men - šit, vy - u - ží - ti? Naug - la - mír ne - pa - tří ti!
Per - lík je ost - rý, má zlo - věst - ný svist, tak zní na - še ne - ná - vist!

Ná - ro - de níz - ký, co jen zná bah - no a chtíč, bez plat - by od - táh - ni pryč!
Král a pán Be - le - ri - an - du! Ar - dou ať zní mo - je slo - va po - sled - ní.

(A1) *Předehra*
Modulace

(B1) *Thingol*: Dlouhou dobu v zamyšlení,
mlčky, sám, Nauglamír
chladil na koleni.
Vzpomínka jiného chladu mě v srdci mrazí –
strom s jarem neobrazí?

(B1) Stejně dítě nevrátí mi
klenot, jenž mě volá
slovy mámivými;
svádí mě, pálí, avšak sám poznat by chtěl chlad –
Nauglamír prý mám mu dát!

(B1) Šedé moje přemítání,
do šeda obloha
bledne při svítání,
v soumraku šedém, v mrazivé vteřině ticha
sedá na šíji pýcha.

(B1) Tíží jako zapomnění,
ohýbá, zraňuje,
slzy v kámen mění.
Ztratil jsem, získal: silmaril vysměje se mi.
Ať krk mi ohne k zemi!

(A2) *Silmaril*: Silnější než ty jsem já,
silnější na mně kletba spočívá.
Já mocnější jsem, požehnání Valar mám,
Sudbou patřím ke hvězdám.

Modulace

(B2) *Kradma*: Tepeme krásu, kováme úžas,
a přec si Šedoplášť neváží nás,
svit Stromů spoutáme v drahokamech –
a Arda zatají dech!

(B2) Těšíš se, králi, z našeho díla,
ptám se však, čímpak si zasloužila
ruka tvá chamtivá Nauglamír mít,
a dědictví nám upřít?

(B3) duet

(B3) *Kradma*: Dej pryč ty pazoury, jejich prací
zázraky v bytí se neobrací.
Vysmát se, umenšit, využití?
Nauglamír nepatří ti!

(B3) Dost bylo urážek, dosti hany!
Nevíš, že stojíš tu bez ochrany?
Perlík je ostrý, má zlověstný svist,
tak zní naše nenávisť!

Dohra (= Předehra)

Thingol: Pýcha lidu zakrslého,
chamtivost schovaná v plášti líbivého!
Národe nízký, co jen zná bahno a chtíč,
bez platby odtáhni pryč!

Já jsem starší než lunny svit,
byl jsem dřív, než znal svět píseň ptáků denních.
Král a pán Beleriandu! Ardou ať zní
moje slova poslední.

Text: FA, Hudba: FD

Zrnka písku

Dmi B C Ami A Dmi

flétna

Dlou - hé vě - ky
Do - ri - a - the,

B C Dmi F

kou - zel ře - - ky v ti - chu ply - ne proud. Kdo skry - tý ú - - děl
sí - ně zla - - té, bys mi do - mo - vem Kdo po sta - le - - tí,

B C 1. Dmi 2. Dmi

na - pl - nit směl, smí teď spo - či - nout.
ži - vot tře - tí, po - mí - jí můj sen.

B Dmi B Ami C Ami

Krá - sa ta zá - ři - vá pa - mě - tí pro - chví - vá, hlas Hud - by po - čát - ku zas

Dmi Dmi B Ami C Ami

zní, o - bra - zy, ná - pa - dy, po - bře - ží, za - hra - dy, hle, El - dar po - vstá - va - jí

Dmi Gmi A Gmi

z ní. Květ tou - hy: E - ä! po - čal čas; ten pří - běh na - pl - nil se

A B2 Gmi A

v nás! ... pí - sek se sy - pe v ho - di - nách!

dohra B *vokál* C B C B

C B C A B Gmi

A B Gmi A D

Předehra

(A) Dlouhé věky kouzel řeky
v tichu plyne proud.
Kdo skrytý úděl naplnit směl,
smí teď spočinout.

(A) Doriathe, sítě zlaté,
byls mi domovem
po staletí, život třetí,
pomíjí můj sen.

(B1) Krása ta zářivá paměti prochvívá,
hlas Hudby počátku zas zní,
obrazy, nápady, pobřeží, zahrady,
hle, Eldar povstávají z ní.
Květ touhy: Eä! počal čas;
ten příběh naplnil se v nás!

(A) Plnost vizí v zášti mizí,
bratrem přestal být,
kdo vetkl vůlí do soukolí
naostřený břit.

(A) Ardy zraní příslib chrání
skryt v Yavannin háv,
zázrak žití touhu sytí:
les, moře, pláně trav.

(B1) Eru má Děti své zdávna již čekané,
plíží se Středozeří strach.
Zvůli, jež boří řád, čelit má touha snad?
Jen pár zrn písku na vahách...
Svět bledne, ztrácím v rukou cit,
blíží se konec, musím jít.

(A) V jeden se spojí osud dvojí,
až zastaví se čas,
pouta žití lásky nití
setkám v pevný Pás.

(A) Pak, můj milý, krátkou chvíli
v tichu naděje,
dáme světu zázrak v květu,
slavík zapěje.

(B1) Když Osud svou paží mách,
písek se drolí v prach,
tvůj výrok tok řeky obrátil.
Skloní šij Sedmilhář vzpomínce tváří v tvář,
hle: člověk má v ruce silmaril.
Vím, nový motiv Hudbou zní,
váš první, můj už poslední.

(A) Dlouhé věky kouzel řeky
v tichu plyne proud.
Kdo skrytý úděl naplnit směl,
smí teď spočinout.

(A) Doriathe, sítě zlaté,
pár chvil loučení
po staletích život třetí
v druhý promění.

(B2) Když Osud svým mečem řal,
do prachu klesl král
a vítr hrad z písku rozvěje.
Odcházím, odlétám
do jara, do léta,
do země snů a naděje.
Mé tělo rozpadá se v prach;
písek se sype v hodinách!

Dohra

Text: DB, Hudba: FD

Trpasličí výprava

A1

předehra

Naugladúr a Pelchar: Ta - vit, slé - vat, te - pat, hřát,
ko - vad - li - ně sný - tu - jem

zvony

vy - ko - vá - me hrud - ní plát, na - sa - dí - me ra - me - na, ať je zbroj do -
krouž - ko - vou zbroj, tak pojd' sem, kuk - lu k to - mu do - sta - neš, se - ke - ru a

1. 2. B

kon - če - na. Na Ta - vit, slé - vat, te - pat, hřát, vy - ro - bí - me
na stráž jdeš. Z hlu - bin dra - hé ka - me - ní, krá - su je - ho

A1

ten - ký drát, ze zla - ta či stříb - ra jen krás - né šper - ky od - li - jem.
o - ce - níš, pla - me - ny svíc tan - čí tu na fa - ze - tách dé - man - tů. Ta - vit, slé - vat...

C Hmi

D

mezihra 1

elektrická kytara *Kradma:* O hroz - ném ma - sak - ru ne - se - me zprá - vu,

Hmi

D

Hmi

Lháli: sta - lo se ne - štěs - tí, *Kradma:* by - li jsme v prá - vu! *Lháli:* El - fi král Naug - la - mír
Kradma: Dí - lo jsme do - da - li,

D

Hmi

D

pod - vod - ně zís - kal, *Kradma:* u - kra - dl sil - ma - ril *Lháli:* a tím se blýs - kal!
Lháli: pro - ved - li vzor - ně, *Kradma:* od - mé - nu žá - da - li *Lháli:* sluš - ně, po - kor - ně.

D Ami **D**

Kradma: Spo - jít chtěl kle - no - ty pře - krás - né v je - den,
Kradma: Thin - gol pak u - ká - zal po - va - hu kry - sí,

Hmi **D** Hmi 1. **D** 2. **D**

Naugladúr: kéž by ten syn čub - čí za - hy - nul je - dem!
Lháli: z to - ho, jak za - pla - til, tuh - ly nám ry - sy! *Kradma:* Kdo

C Hmi **D**

zla - to chtěl, kr - va - vou od - mě - nu do - stal,
Kradma: Blýs - ka - ly me - če, *Lháli:* dech se nám ú - žil,

Hmi **D**

Lháli: sek - nu - tí, *Kradma:* bod - nu - tí *Lháli:* a pak už ne - vstal!
oba: jen rych - lý ú - těk spa - sil nám ků - žil! *rec.: Pelchar:* Ach ne!

E Dmi Ami **F** Dmi Emi

všichni: V je - di - né chví - li zha - še - ny ži - vo - ty vý - ji - meč - ných, co

Dmi Ami Dmi Ami

krá - sy moh - li vy - tvo - řit u - mem ru - kou svých!

Dmi Ami **G** Ami

Ko - le - go - vé a přá - te - lé již ni - kdy ne - vsta - nou

Dmi Ami **F** Dmi

a je - jich vý - hně ztem - ně - lé na - vě - ky vy - chlad - nou.

mezihra 2 3 **F** Ami **G** Ami **G**

rec.: Naugladúr: Tak dost! *Naugladúr:* Už ne - sta - čí je - nom mlu - vit, pojď - me na ně vy - ra - zit!

Ami G Ami G C Dmi

Lháli: Pojď-me tu - hle el - fi chás-ku jed-nou pro-vždy po - ra - zit! *Kradma:* Je-nom ať se stra-chy tře - se

C Dmi C Dmi C Dmi

pyš - ná el - fi nád - he - ra! *Pelchar:* Jak se cho-vat, na - u - cí je mo - je těž - ká se - ke - ra!

mezihra 3 Ami G Ami G Ami G G

buben *všichni:* Ob-lék - ni
Krá - čí - me

flétna 3 3

Ami G Ami C G C G

zbroj, če - ká nás boj, náš moc-ný voj už v ru-ce zbra-ně sví - rá!
vpřed, hle-dá-me střet, hor - ší než skřet je elf, co se nám vzpí - rá!

Ami mezihra 4 G Ami G Ami G 18

flétna Oblékni zbroj...

MK

Plenění Menegrothu

A *kytara*

B

C *flétna 1*

kytara

D *flétna 1*

flétna 2

kytara

Detailed description: This page contains musical notation for the piece 'Plenění Menegrothu'. It is divided into four sections: A, B, C, and D. Section A is a guitar part in 3/4 time, G major, consisting of a single melodic line. Section B is also a guitar part, continuing the melodic line from A. Section C features two staves: the top staff is for Flute 1 and the bottom for Guitar. The Flute 1 part has a melodic line with some grace notes and a final sharp sign. The Guitar part continues the melodic line from B. Section D features three staves: Flute 1, Flute 2, and Guitar. Flute 1 has a melodic line with grace notes and a final sharp sign. Flute 2 has a simpler melodic line. The Guitar part continues the melodic line from B. The notation includes treble clefs, a key signature of one sharp (F#), and a time signature of 3/4. The guitar part includes fret numbers (1-4) and bar lines. The flute parts include slurs and grace notes.

E

H7 C7maj H7 C7maj

Ami H Ami H

F

The first system of music consists of three staves. The top staff is in treble clef with a key signature of one sharp (F#) and a common time signature. It contains a melodic line with various note values and rests. The middle staff is also in treble clef and contains a similar melodic line. The bottom staff is in bass clef and contains a bass line with notes and rests. The system concludes with a double bar line.

The second system of music consists of three staves, continuing the composition from the first system. It features similar melodic and bass lines with various rhythmic patterns and rests. The system concludes with a double bar line.

The third system of music consists of three staves, concluding the piece. The bottom staff features a final cadence with a double bar line and a repeat sign. The system concludes with a double bar line.

FD

Dotyky 1

A

1. hlas

Mě - li jsme ti - síc let či snad ješ - tě mno - hem dýl

na ži - vot, na smrt však jen pár ro - ků, hrst rych - le mí - jí - cích chvil.

B

1. hlas

Teď na na - ších lo - žích pou - ze zvěř di - vá bu - de snít
že o - na lás - ka - pří - či - na mno - ha na - ších chyb,

2. hlas

Na - še lo - že les si vzal,
Moud - rost ne - be, pý - - cha hvězd,

a spo - lu s vo - dou z řek a pra - me - nů i krev na - ši bu - de pít.
moud - ří i pyš - ní, vždyť dob - ré srd - ce hoř - kos - tí lze za - ka - lit.

a - - však ře - - ky ply - - nou dál
hoř - - kost sl - - zí na bo - - lest.

C

1. hlas

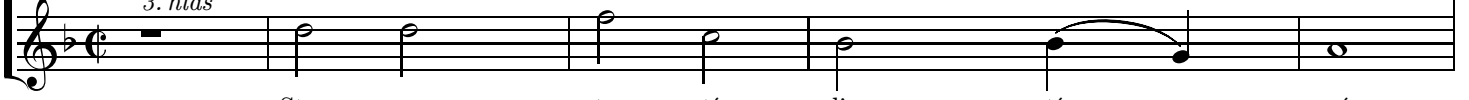
Vím, už br - zy stro - my ztra - tí své lis - ty, br - zy les
Jak El - vě - ho o - či zá - ři - ly jen ve svět - le hvězd,

2. hlas

pryč. Lis - tí spad - lé pro - - mě - - ní
Hle, les, jenž pod hvěz - da - - mi bdí,

3. hlas

Stro - my ztra - tí lis - - tí své,
Thin - gol, Do - ri - - a - - thu král,

na na - še tvá - ře též za - po - me - ne, mo - ře z něj smy - je třpyt hvězd.
 Mab - lun - ga vů - le jak še - dý kře - men, jak v dub jme - lí vrost - lá v les.

hvězd - - ný prach v za - - po - - mně - - - ní.
 les jme - - - lí a ka - - pra - - - dí.

na nás za - po - - me - nou vět - ve mo - řem o - my - - té,
 Mab - lung Těž - ko - - ru - ký sám po - sled - ní vzdo - ro - - val

D

1. hlas
 Do - tý - ka - li jsme se dla - ně - mi stro - mů, vo - dy, skal, do - ty - kem na - ši zem
 Vždy něž - né jak kříd - la sla - ví - ků, tvr - dé jak sám čas ru - ce Me - li - an, snad

2. hlas
 Kdo do - tý - ká se stro - mů, skal? Kdo nás
 Snad něž - né ru - ce pro - mě - - ní s ča - sem

3. hlas
 vím. Do - tkli jsme se srd - cí svých - ko - lik je pří -
 všem. Dla - ně Ma - ii Me - li - - an, mrt - v ý je Do -

4. hlas
 Do - ty - kem mi - lo - vat, kdo nás zná, kdo dnes ví?
 Krá - lov - no sla - ví - ků, ja - ko čas tvé dla - ně,

1. 2.
 mi - lo - va - li; kdo vzpo - mí - ná, kdo nás znal? Snad
 skrz ty dla - ně Do - ri - ath po - vsta - ne zas.

znal, kdo mi - - lo - - val nás?
 zášť v od - puš - - tě - - val ní.

bě - hů na - šich za - po - me - nu - tých dnes?
 ri - ath, mrt - v ý, pře - ci mi - lo - - ván dál.

Mrt - vé ti - - cho le - sa snad od - po - ví.
 už ne - - má - - me, co ti dnes dát za ně.

Text: FA, Hudba: FD

Poslední boj

předehra Ami G Ami G Ami G

Ami G **A** Ami G Ami G Ami

sbor: Dlou - ho jsme če - ka - li ve stí - nech scho - va - ní, dlou - ho jsme vá - ha - li do bo - je jít,
Krev krá - le, jenž nám byl z krá - lů všech nej - bliž - ší, ná - ro - du drob - né - mu schne na ru - kách

G Ami G Ami

v skry - tu jsme dou - fa - li v mír a klid pří - štích dní, však krev dnes pro - li - tou ne - lze za - přít.
a vojs - ko v že - le - ze tá - hne na Do - ri - ath. Má nám snad na - dá - le dik - to - vat strach?

Ami G Ami G **A1** Ami G Ami

mezihra 1

sbor: Na - pně - te tě - ti - vy a zno - vu vzpo - meň - te - ší - pů svist, ro - hů zpěv,

flétna

G Ami G Ami G Ami

z ně - hož mra - zí. Ne - spat - ří drob - ný lid svo - ji smrt při - chá - zet, do hor se ne - vrá - tí lhá - ři, vra - zi.

A2 Ami G Ami G Ami

Ú - těk je mar - ný po ú - bo - cí Dol - me - du, kde le - sa Pas - tý - ři če - ka - jí již; nás Be - ren ve - de dnes

G Ami G Ami Ami *mezihra 1* G Ami G

v svou bit - vu po - sled - ní, strach v na - šich o - čích víc ne - u - vi - díš!

B Ami G Ami G F G Ami G Ami G F G Ami G Ami G

Naugladúr:
Co si mys-líš, že se ti pros-tě vzdám, lids-ký star-če, zšed - lý vě-kem, mám svou hr-dost,

F G Ami G Ami G F G **C** Ami G Ami G F G

Beren:
Ma - hal mi svěd-kem je, ne - u - te - ču před člo-vě-kem! Tvo-ji hr-dost, pa - ne štol, ne-ha-ním,

Ami G Ami G F G Ami G Ami G F G Ami G Ami G

chy-bí ti však cha - rak-ter, čest, pro lesk zla-ta lhá - řům jsi u - vě-řil, před-sud - ky ses

F G **B+C** *mezihra 1* **B+C** **C** *mezihra 1*

ne - chal u-nést. Nemluv mi... Vidím, krev ti... Bitva to však...

C+B **D** Ami F G Ami F E Ami F G Ami F E Ami F G Ami

Naugladúr: Jakou to máš... *Beren:* Pro-klí-nám tě, zla - to Do - ri - a-thu! *Naugladúr:* Jde ti pou-ze o sil-ma-ril! Mám-li ze-mřít

F E Ami F G Ami F E *Ami mezihra 2* G Ami

na bře-zích A - sca-ru, pro-klí - nám jej z po - sled-ních sil!

G Ami B+C Ami G Ami G F G Ami G Ami G

Beren: Sbo-hem, ří-kám ti, pa-ne No-gro-du, Ma-hal na své

F G Ami G Ami G F G Ami G Ami G F Ami

dě - ti če - ká; po-klad, kte-rý ze záš-ti pro-klel jsi, o - čis - tí svou dla - ní ře - ka.

Předehra

(A) *Sbor*: Dlouho jsme čekali ve stínech schování,
dlouho jsme váhali do boje jít,
v skrytu jsme doufali v mír a klid příštích dní,
však krev dnes prolitou nelze zapřít.

(A) Krev krále, jenž nám byl z králů všech nejbližší,
národu drobnému schne na rukách
a vojsko v železe táhne na Doriath.
Má nám snad nadále diktovat strach?

Mezihra 1

(A) Napněte tětiny a znovu vzpomeňte –
šípů svist, rohů zpěv, z něhož mrazí.
Nespatří drobný lid svoji smrt přicházet,
do hor se nevrátí lháři, vrazi.

(A) Útěk je marný po úbočí Dolmedu,
kde lesa Pastýři čekají již;
nás Beren vede dnes v svou bitvu poslední,
strach v našich očích víc nevidíš!

Mezihra 1

(B) *Naugladúr*: Co si myslíš, že se ti prostě vzdám,
lidský starče, zšedlý věkem,
mám svou hrdost, Mahal mi svědkem je,
neuteču před člověkem!

(C) *Beren*: Tvoji hrdost, pane štol, nehaním,
chybí ti však charakter, čest,
pro lesk zlata lhářům jsi uvěřil,
předsudky ses nechal unést.

(B) *Naugladúr*: Nemluv mi o pomluvách, předsudcích,
mocný tvůj tchán dobře je znal!

(C) *Naugladúr*: V čem je tedy lepší on, než jsem já? /

Beren: V čem jsi tedy lepší než býval on?

Naugladúr: Zaslouží, co lid můj mu dal!

Mezihra 1

(B) *Beren*: Vidím, krev ti ulpívá za nehty,
nevinný byl Thingolův lid!

(C) *Naugladúr*: Snad sis tchána nakonec oblíbil,
že se za něj se mnou chceš bít!

(C) *Oba*: Bitva to však bude tvá poslední,
Naugladúr: rychle stárnou lidské kosti, /

Beren: neujdeš spravedlnosti,

Beren: ač jsem znovu po boji netoužil,
ruce mé se pomsty zhostí.

Mezihra 1

(C) *Naugladúr*: Jakou to máš morální převahu,
když tvé oči zlato vidí,

(B) *Naugladúr*: však pokladu znovu se nedotkne /

Beren: Navrať, co sis neprávem nakradl!

Naugladúr: nikdo z elfů, nikdo z lidí!

(D) *Naugladúr*: Proklínám tě, zlato Doriathu!

Beren: Jde ti pouze o silmaril!

Naugladúr: Mám-li zemřít na březích Ascaru,
proklínám jej z posledních sil!

Mezihra 2

(B) *Beren*: Sbohem, říkám ti, pane Nogrodu,
Mahal na své děti čeká;

(C2) poklad, který ze zášti proklel jsi,
očistí svou dlaní řeka.

Dědictví

Cmi *předehra* Gmi Cmi **A** Cmi Fmi F

Le-žíš mi v dla-ni, štěs-tí se sklá - ní za ob - zor.

Cmi Fmi F Cmi Gmi

Le-do-vě chlad-ný o - de - čí - táš dny vů - li vzdor. Ča-rov-ná krá - sa, pro-kle-tí spá - sa,

Fmi F Cmi Gmi Cmi Gmi **B** Ami

bez cí - tů. Vi-dím skrz te-be, ten po-hled ze-be, mě-níš tu Všech-no, co znám,

Emi Dmi E F Ami Emi

všech-no, co mám, všech-no, co ješ - tě nám zbý - vá, kaž-dič - ký den, kaž-dič - ký sen.

Dmi E **C** F E F G F

Kaž-dič - ká na-děj se stmí - vá. Proč, se ptám, proč zrov-na nám ces - ty

G F E Emi D A E

o - sud tak zkříví - žil? Dvo-jí smrt za tě dát by-lo ti má-lo snad? Co víc chys-táš se vzít?

Emi *mezihra* G C D Emi

G C D Emi D F G F

G Cmi Eb Ab B Cmi

Eb Ab B C F G

Předehra

(A) Ležíš mi v dlani,
štěstí se sklání
za obzor.
Ledově chladný
odečítáš dny
vůli vzdor.

(A) Čarovná krása,
prokletí – spása,
bez citů.
Vidím skrz tebe,
ten pohled zebe,
měníš tu

(B) všechno, co znám,
všechno, co mám,
všechno, co ještě nám zbývá,
každíčký den,
každíčký sen.
Každíčká naděj se stmívá.

(C) Proč, se ptám,
proč zrovna nám
cesty osud tak zkřížil?
Dvojí smrt za tě dát
bylo ti málo snad?
Co víc chystáš se vzít?

Mezihra

(A) Ležíš mi v dlani,
kdopak tě chrání
touhou svou?
Po těle hladí,
půvab i mládí
zpátky zvou.

(A) Kdo byl, už není,
životy mění
lidem čas.
Co přetrvá věky
a změní proud řeky,
je láska v nás.

(B) Všechno, co znám,
všechno, co mám,
všechno, co ještě nám zbývá,
každíčký den,
každíčký sen,
každíčkou naděj rozzíná.

(C) Proč, teď znám,
proč zrovna nám
cesty osud tak zkřížil.
Cokoli za tě dát
já přestávám se bát.
Buď tedy můj meč i štít.

Potápění

A1 C F C G C F

Pod A-mon E-reb prá - vě dnes po - div-nou zprá-vou šu - mí les, sed - mi-ce bra-trů, co tam dlí,

G C **A2** C F C G C

ji jis-tě o-ce - ní. V kr-va-vé bit-vě na bro-dě elf nic ne-ne-chal ná - ho - dě, tr - pas - lí-kům

F G C **B** F C G C

vza - li lup. *Pak co?* Do vo - dy s ním- šup! Pa - dl Thin-gol, pa - dl Do - ri-ath,

Dmi F C G Ami D E Ami

o zby-tek se su-pi zač-li prát, tak - že v tom po - kla - du byl sko-ro jis-tě sil - ma - ril.

B **B** **B** **A1** **A2**

To, že zloděj... A že Beren... Vždyť poklady... Naši bratři... Takže teď přímo...

mezihra 1 F C G C Dmi F C G

1. Ami D Ami D E

2. Ami D Ami D E

C C Ami G C Ami Dmi G Ami

Nol-dor, ti se vo-dy ne-bo-jí! I když o ni vů-bec ne-sto-jí! Teď však jde o po - klad

D Ami D E **C** 8

náš, á tak - že po - tá - pět se snaž. Voda je tu...

Ami *mezihra 2* D Ami D

C F G [A1] 8 [B] 8

F *dohra* C G C Dmi Fmi C G Ami

D C F G C

Hrnce bez ucha... A stěží kdy...

(A1) *Sbor*: Pod Amon Ereb právě dnes
podivnou zprávou šumí les,
sedmice bratrů, co tam dlí,
ji jistě ocení.

(A2) V krvavé bitvě na brodě
elf nic nenechal náhodě,
trpaslíkům vzali lup.
Rec: Pak co?
Do vody s ním - šup!

(B) *Sbor*: Padl Thingol, padl Doriath,
o zbytek se supi začli prát,
takže v tom pokladu byl
skoro jistě silmaril.

(B) *Celegorm*: To, že zloděj okrad zloděje,
může teď být naše naděje,
když ti elfi zelení
v hlavě maj jen lupení!

(B) *Curufin*: A že Beren tchána pomstít chtěl?
Celegorm: V tom bych hnedka problém neviděl.
Vždyť on už je starý tak,
že fakt mizerný má zrak.

(B) *Curufin a Celegorm*: Vždyť poklady v řece utopit,
na to musí extra tupý být,
takže stěží rozlišil
mezi šmuky silmaril!

(A1) *Curufin*: Naši bratři jsou váhaví.
Celegorm: Má rozhodnost to napraví.
Curufin a Celegorm: Ačkoliv oni chtějí klid,
my chcem náš Kámen mít!

(A2) Takže teď přímo na sever,
naberem nový cíl a směr
a svižně k řece Ascar hned
Rec: dnes
vyrazíme vpřed.

Mezihra 1

(C) *Curufin*: Noldor, ti se vody nebojí!
Celegorm: I když o ni vůbec nestojí!
Curufin: Teď však jde o poklad náš, *Sbor*: á
takže potápět se snaž.

(C) *Celegorm*: Voda je tu vážně studená,
tak, že klepou se mi kolena.
Curufin: Však kyne nám odměna, *Sbor*: á
přísaha splněná!

Mezihra 2

(A1) *Curufin a Celegorm*: Hrnce bez ucha, boty kus,
zlato, pár mrtvol, jinej hnus,
však to, co tady hledáme,
po dvou dnech nemáme.

(B) *Sbor*: A stěží kdy mítí budete,
nanejdvůž tu rýmu chytnete.
Vždyť Lúthien ozdobil
svojí krásou silmaril.

Dohra

Text: JP, Hudba: E

Thingolův dědic

Ami *předehra* E7/G# Ami E7/G# Ami E7/G# Ami E7/G# Ami

A1+A2 Ami E7/G# Ami E7/G# Ami E7/G# Ami E7/G#

Dior: Sa-mo-ten při - chá - zím, dí-tě le - sů ji - ných, při-zra-ky mi ces-tu stí - ny při - šly
Kro-ky mé však váz - nou, no-hy lis - tí vá - že, Do-ri-ath za-hy-nul, Eg - la - dor nám

flétna

Ami E7/G# Ami E7/G# Ami E7/G#

u - ká-zat; dá-v-no zha-sla svět-la ve snech šťast-ných, teď lpí krev na stro-mech, ne - ní,
zů-stal snad, ny - ní do svých hlu-bin zve mě, smut-ná, o - puš - tě - ná ze-mě, zem - ře,

Ami E7/G# 1. Ami 2. Ami B F G

co by - lo - les po - hl - til chlad. sbor: Do - ri - a - the,
co ži - lo - zno-vu jsme Eg - lath. zpus - to - še - ný,

C C/H Ami Dmi G B Esus4 1. E 2. E

jak po - cho - pit, co jsi ztra - til, zda smíš ješ - tě snít? Jsi
zkr - va - ve - ný, z ran ti čně - jí zčer-na - lé kme - ny Jsi bříz.

A1 A2 B C F G C

16 16 9 16 16 16

Samoten přicházím... Samoten usedám... Nový králi... *Dior:* Pro - sím vás, ne - sud'-te mě, le - sy,

E F G B Esus4 E A2 16

já pro - sím vás, od - pust' - te mi, ře - ky za - kle - té, všech - ny chyby, které...

16

Předehra

(A1) *Dior*: Samoten přicházím, dítě lesů jiných,
přízraky mi cestu stíny přišly ukázat;
dávno zhasla světla ve snech
šťastných, teď lpí krev na stromech,
není, co bylo – les pohltit chlad.

(A2) Kroky mé však vážnou, nohy listí váže,
Doriath zahynul, Eglador nám zůstal snad,
nyní do svých hlubin zve mě,
smutná, opuštěná země,
zemře, co žilo – znovu jsme Eglath.

(B) *Sbor*: Doriathe, jak pochopit,
co jsi ztratil, zda smíš ještě snít?
Jsi zpustošený, zkrvavený,
z ran ti čnějí zčernalé kmeny bříz.

(A1) *Dior*: Samoten přicházím, smrtelný a cizí,
ale dědic jména vznešeného, kralovat.
Menegroth se v stínech topí,
na zdech po sekerách stopy,
z toho žalu teď trůn můj má povstat.

(A2) Samoten usedám, kde on dříve sedal.
Bdí se mnou Elwého stín, snad máme stejný cíl,
menší dědic velkého krále,
duši dám lesu a skále,
Dior nakrátko, navždy Eluchíl.

(B) *Sbor*: Nový králi, kým vlastně jsi?
Máš dobré srdce? Valar úmysly znáš?

(C) *Dior*: Prosím vás, nesuďte mě, lesy, já
prosím vás, odpusťte mi, řeky zakleté,
všechny

(A2) chyby, které přijdou, rozhodnutí těžká,
vždyť oproti lidu svému jsem ještě tak mlád!
Stopu krve setru z listí,
nebe od slz se vyčistí
a zas smích i zpěv pozná Doriath.

Text: FA, Hudba: E+FD

Pojď ke mně blíž

předehra   Emi   C   D   Hmi   G

Hmi   E   **A** Emi   C   G   D

Beren: Zi - ma při - chá - zí, Tol Ga - len kry - je sníh a já

Emi   C   G   D   Emi   C

ja - ko po - pr - vé se smím tvou krá - sou hřát, kdo lé - pe než já tvo - ji ně - hu zná,

G   D   Emi   C   D   E   **A**

když pa - dá déšť, ze - be od no - hou prav - da, že už mu - sí - me jít. *Lúthien:* Člo - věk

Emi   C   G   D   Emi   C

v skry - tu u - va - dá, lep - ší je ži - vot žít a já stej - ně ja - ko dřív tan - čím a

G   D   Emi   C   G   D

chci ra - dost dát, ač si pře - ji víc, ne - mě - ni - la bych nic, žád - nou z těch chvil, vždyť mi

Emi   C   D   E   **B**   Emi   C

o - sud dal te - be, ne - ní proč li - to - vat. *oba:* Pou - ze ve tvé tvá - ři zřím pla - men,

D   Hmi   G   D   ³ Hmi

kte - rý ne - zha - sí - ná, zá - ří dál tmou vzdor to - mu, čím jsme pro - šli, če - ho se mu - se - li

Emi   G   D   ³ Hmi   E

vzdát, vzdor to - mu, čím jsme pro - šli, če - ho se mu - se - li vzdát.

Předehra

(A) *Beren*: Zima přichází, Tol Galen kryje sníh a já
jako poprvé se smím tvou krásou hrát,
kdo lépe než já tvoji něhu zná, když padá déšť,
zebe od nohou pravda, že už musíme jít.

(A) *Lúthien*: Člověk v skrytu uvadá, lepší je život žít a já
stejně jako dřív tančím a chci radost dát,
ač si přeji víc, neměnila bych nic, žádnou z těch chvil,
vždyť mi osud dal tebe, není proč litovat.

(B) *Oba*: Pouze ve tvé tváři zřím plamen, který nezhasíná, září dál tmou
vzdor tomu, čím jsme prošli, čeho se museli vzdát,
vzdor tomu, čím jsme prošli, čeho se museli vzdát.

(A) *Beren*: Přesto cítím strach, ze všech stran tuším stín,
kdo dál po nás převezme ten cejch? Bude břímě nést?
Náš jediný syn, prostý zrad i vin, co chránit má
život bez obav, bez hrůz, tolik toužím mu dát.

(A) *Lúthien*: Dávno odrostl dětským hrám a je muž, jak má být,
teď má ženu, děti tři a ví, oč se stojí bát,
chci mu štěstí přát, vše zlé odnímat z posledních sil,
jenže život je řeka a my plyneme s ní.

(B) *Oba*: Nese v sobě odkaz náš, světlo, které nezhasíná, září dál tmou,
vzdor tomu, čím si projde, čeho musí se vzdát,
vzdor tomu, čím si projde, čeho musí se vzdát.

(A) *Beren*: Kéž bych viděl dál, za mlhu nových rán
a dní, jež brzy přijdou k těm, co měl jsem kdy rád,
víc nevykonám, ruku prázdnou mám, meč můj chce spát,
to náhlé ticho mě trýzní, prosím, pojď ke mně blíž.

(A) *Lúthien*: Jsme tu spolu, láska má, sevři mne paží svou,
chci ještě jednou ochutnat sladkost dávných dní,
dlaň v dlani tvé mám, nikam nejdeš sám, co víc si přát?
Jenom láska je věčná, tak nechme se jí vést.

(B) *Oba*: Ve svém srdci hvězdu zřím, naděj, která nezhasíná, září dál tmou,
vzdor všemu, co nás čeká, naděj zůstane plát,
vzdor všemu, co nás čeká, naděj zůstane plát?

Text: BS, Hudba: FD+Turlough O'Carolan

Zaječí

Hmi *předehra* Hmi/A# Hmi/A Hmi/G# G7maj A

1. D A 2. D A1 Hmi Hmi/A#

Laboth: Jsem jen za-jíc, co vy-ra-zil vstříc

Hmi/A Hmi/G# G7maj A D A

hla-do-vé vl - čí smeč - ce. Če-ká mě zdar či mi - se zmar? Kéž vy-hnu se kaž - dé léč - ce!

Hmi Hmi/A# Hmi/A Hmi/G# G7maj A

Rych-lý jak šíp, břit-ký jak vtip na vrub nol-dor-ských pá - nů; mě ne-do-sta-nou; jen ať si vy-jou

D B F#mi Hmi G A F#mi

vzte-ky do kon - ce dnů. Cí - lem mým je Do - ri - ath, co ne - su,

Hmi G A Hmi Hmi/A# Hmi/A

to mi ne - dá spát; jen ne-ztra-tit směr; ne - ní to fér sed-mi-ce na jed -

Hmi/G# G7maj A D C Hmi

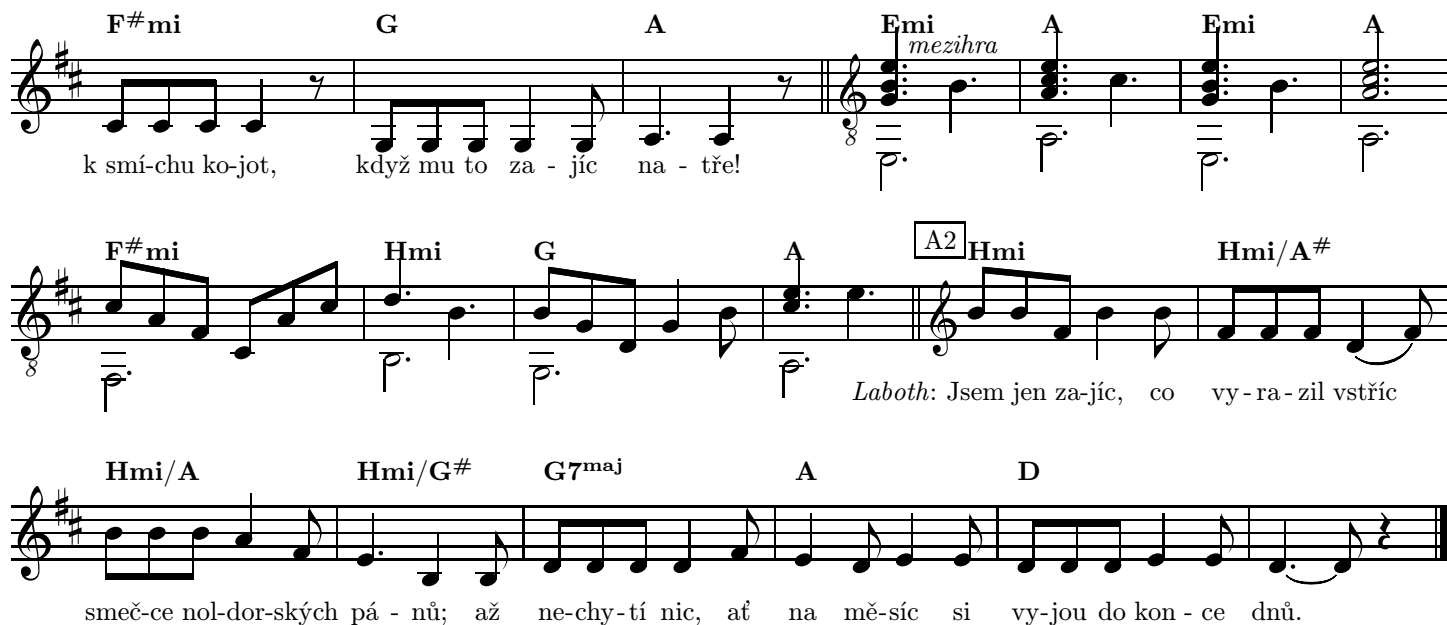
no - ho; teď a-bych jim plách! Jen žád - ný strach, jde k zá-pa-du cest mno - ho. *Curufin:* Tám - hle

F#mi G A Hmi F#mi G A

bě - ží! Chyť-te ho, než nám plách - ne... I se zá - tě - ží! Sko-ro ho dr-žím! Ach ne!
Maedhros: *Caranthir:* *Celegorm:* *Maedhros:*

Hmi F#mi G A Hmi

Ne-chals ho jít! Já bych ho chyt... Nech si ty ke - cy, bra - tře! Už pře-kro-čil brod! Je
Caranthir: *Curufin:* *Celegorm:* *Caranthir:* *Maedhros:*

F#mi G A E mi mezihra A E mi A

k smí-chu ko-jot, když mu to za-jíc na-tře!

F#mi Hmi G A A2 Hmi Hmi/A#

Laboth: Jsem jen za-jíc, co vy-ra-zil vstříc

Hmi/A Hmi/G# G7maj A D

smeč-ce nol-dor-ských pá-nů; až ne-chy-tí nic, ať na mě-síc si vy-jou do kon-ce dnů.

Předehra

(A1) *Laboth*: Jsem jen zajíc, co vyrazil vstříc hladové vlčí smečce.

Čeká mě zdar či mise zmar?
Kéž vyhnu se každé léčce!
Rychlý jak šíp, břitký jak vtíp
na vrub noldorských pánů;
mě nedostanou; jen ať si vyjou
vzteky do konce dnů.

(B) Cílem mým je Doriath,
co nesu, to mi nedá spát;
jen neztratit směr; není to fér
sedmice na jednoho;
teď abych jim plách! Jen žádný strach,
jde k západu cest mnoho.

(B) Vůdce smečky rezavý
u brodu stráž postaví;
kdysi do pasti šláp a o jednu z tlap
pak přišel; teď číhá v mlází.
Jeho styl znám a drsným hrám
se vyhnu bez nesnází.

(C) *Curufin*: Táhle běží!
Maedhros: Chyťte ho, než nám pláchne...
Caranthir: I se zátěží!
Celegorm: Skoro ho držím!
Maedhros: Ach ne!
Caranthir: Nechals ho jít!
Curufin: Já bych ho chyt...
Celegorm: Nech si ty kecy, bratře!
Caranthir: Už překročil brod!
Maedhros: Je k smíchu kojot,
když mu to zajíc natře!

Mezihra

(A1) *Laboth*: Jsem jen zajíc... .

(B) Paní má, váš odkaz ctím,
vzácný náklad doručím.
Mám život dát v šanc a neztratit glanc,
předvídat kdejakou past,
vyhledám skryš, do korun, výš,
stopaře musím zmást.

(C) *Celegorm*: Zmizel!
Maedhros: Kde je?
Caranthir: Odletěl?
Curufin: Nemám zdání!
Celegorm: Teď se nám směje...
Maedhros: Naše sudba ho chrání!
Běž údolím!
Curufin: Já půjdu s ním.
Maedhros: Vy dva na hřeben skály...
Laboth: Je jich jen pár... Díky Valar!
Počkám, až se vzdálí.

Mezihra

(B) Šplhám pěšky klínem skal,
kůň, ten by jen zdržoval;
oběhnu les, skryje mě vřes,
v potoce smočím tváře,
jen malou chvíli naberu síly
a předstoupím před vladaře.

(A2) Jsem jen zajíc, co vyrazil vstříc
smečce noldorských pánů;
až nechytí nic, ať na měsíc
si vyjou do konce dnů.

Křižovatky

předehra *capo 4* $G^{\#}mi$ Emi **A** $G^{\#}mi$ Emi $D^{\#}mi$ Hmi $G^{\#}mi$ Emi $D^{\#}mi$ Hmi

Maedhros: Jak jsme se do - sta - li sem?

$G^{\#}mi$ $F^{\#}$ E $F^{\#}$ $D^{\#}mi$ $A^{\#}mi$
 Emi D C D Hmi $F^{\#}mi$

Za ná - mi stí - ny a před ná - mi žal a v hlu - bi - nách du - še jen

E $G^{\#}mi$ $C^{\#}mi$ E $G^{\#}mi$
 C Emi Ami C Emi

bo - lest a kal. Ku - dy jsme do - šli až sem?

A $G^{\#}mi$ $D^{\#}mi$ $G^{\#}mi$ $D^{\#}mi$ $G^{\#}mi$ $F^{\#}$
 Emi Hmi Emi Hmi Emi D

Dior: Jak jsme se do - sta - li sem? Mne ú - děl můj tí - ží a

E $F^{\#}$ $D^{\#}mi$ $A^{\#}mi$ E $G^{\#}mi$
 C D Hmi $F^{\#}mi$ C Emi

ne - dá mi spát, dnes roz - hod - nout mu - sím, a tak se chci ptát:

$C^{\#}mi$ E $G^{\#}mi$ **B** $F^{\#}$ $G^{\#}mi$ E
 Ami C Emi D Emi C

Ku - dy jsme do - šli až sem? *Maedhros a Dior:* Dě - dic - tví ot - ců dnes vším se mi

$G^{\#}mi$ $C^{\#}mi$ E $G^{\#}mi$ $D^{\#}mi$ $A^{\#}mi$
 Emi Ami C Emi Hmi $F^{\#}mi$

zdá a při - sa - hy ve - dou mne dál, i kdy - bych ne - chtěl, tak

E $G^{\#}mi$ $C^{\#}mi$ E $G^{\#}mi$
 C Emi Ami C Emi

po - vin - nost mám a brá - ní mi, a - bych se vzdal. *Dior:* A

C1 $F^{\#}$ $G^{\#}mi$ $F^{\#}$ $G^{\#}mi$ E $D^{\#}mi$
 D Emi D Emi C Hmi

pro - to bych... *Maedhros:* *Dior:* *Maedhros:* *Maedhros a Dior:*
 A tak dnes... vě - děl rád... chtěl bych znát... zda na ces - tě če - ká mne

slá - va či pád, zda do - sto - jím slo - vu či za - hy - nu snad, co

o - sud se chys-tá mi dát. všichni: zda se mám o - su - du bez bo - je

vzdát, ne - bo své si jít vy - bo - jo - vat.

Předehra

(A) *Maedhros*: Jak jsme se dostali sem?

Za námi stíny a před námi žal
a v hlubinách duše jen bolest a kal.
Kudy jsme došli až sem?

(A) *Dior*: Jak jsme se dostali sem?

Mne úděl můj tíží a nedá mi spát,
dnes rozhodnout musím, a tak se chci ptát:
Kudy jsme došli až sem?

(B) *Maedhros a Dior*: Dědictví otců dnes všim se mi zdá

a přísahy vedou mne dál,
i kdybych nechtěl, tak povinnost mám
a brání mi, abych se vzdal.

(C1) *Dior*: A proto bych...

Maedhros: A tak dnes...

Dior: věděl rád...

Maedhros: chtěl bych znát...

Maedhros a Dior: ...zda na cestě čeká mne
sláva či pád,
zda dostojím slovu či zahynu snad,
co osud se chystá mi dát.

(A) *Nimloth*: Jak jsme se dostali sem?

Snad dokážeš dědictví svého se vzdát,
či lid svůj i rodinu obětovat?
Kudy jsme došli až sem?

(A) *Celegorm*: Jak jsme se dostali sem?

Lhostejno, když přijde mé pomsty den
za zklamání lásky, uloupený sen:
Tudy jsme došli až sem.

(B) *Nimloth a Celegorm*: Dědictví otců se nicotné zdá

a přísahy pouhý jsou prach.
Nenávisti vášně, a láska a strach
je to, co vpřed žene mne dál.

(C1) *Nimloth*: A tak bych snad...

Celegorm: Nikdy dát...

Nimloth: chtěla znát...

Celegorm: nechci znát...

Nimloth a Celegorm: ... proč // že duši mou svírá
dnes ledový chlad
zlé předtuchy smrti a nadějí pád
vše mám // chci Kameni obětovat.

(C2) *Dior a Nimloth*: A proto bych // A tak bych snad...

Maedhros a Celegorm: A tak dnes // Právě teď...

Dior a Nimloth: věděl rád // chtěla znát...

Maedhros a Celegorm: chtěl bych znát // musím znát...

Všichni: proč právo mé chtějí mi odepírat,
zda se mám osudu bez boje vzdát,
nebo své si jít vybojovat.

Text: JP, Hudba: E

Noldorští páni

předehra A1 Ami F G Ami F G Ami

Celegorm: Zas šan - ci máš, no tak chy - tit ji zkus, Maedh-ro - se znáš.. Zna - lost je na - še
Caranthir: *Curufin:*

plus! On ne - po - le - ví, i když chtěl by to vzdát. A - le až se do - zví... Na - ko -
Caranthir: *Celegorm:*

A2 Ami F G Ami F

nec bu - de rád. *Celegorm:* Sám dob - ře víš, jak žár u - vnitř pá - lí. Při - po - mí - ná
Caranthir:

ot - ce..Slib, co jsme da - li! Za mo - řem je čin, jenž ne - lze vzít zpát - ky. O - heň a
Curufin: *Caranthir:*

smrt! Žal a pláč na - ší mat - ky. *Ref: Celegorm:* Já dál bu - du
Celegorm:

stát če - lem k sud - bě a vše - mu, co za ní če - ká. Dál bu - de - me stát
Curufin a Caranthir:

bok po bo - ku, bra - tře, nás hroz - ba ne - le - ká. *Všichni:* Do - kud po - sled - ní

kap - ka zbý - vá na - dě - je, že ten - hle sen skon - čí, slo - vu do - sto - jím,

stůj co stůj, jak pra - vý muž všem pří - sa - hám, jak pra - vý muž

G E F G E **B** Dmi E

všem při - sa - hám! Ni - kdy víc ne - spa - tří
V ži - lách nám ko - lu - je

F Dmi Ami F G Ami Dmi

nol - dor - ští pá - ni ho - nit - bu Tul - ka - se u - pro - střed plá - ní, ni - kdy víc
spo - leč - ná tou - ha, za přá - ním mrt - vé - ho ces - ta je dlou - há, krev v kr - vi

E Dmi F G F G Ami

ne - zved - nou stří - br - né čí - še, dar Va - lar, o - ko - vy Zá - pad - ní ří - še.
pu - tu - je, ži - ví ji dě - dí, kdo zbu - de po - sled - ní, jen hvěz - dy vě - dí.

Ami **C** Ami G F G Dmi

Caranthir: Co kdy - by? Ne - vá - hej! Jen - že až? Ku - ráž měj! Pře - ci se...
Celegorm: *Caranthir:* *Curufin:* *Caranthir:*

E Ami 39

Ko - ně stroj! Jen - že pak... Při - jde boj! Ref: Všichni: Dál budeme stát...
Celegorm: *Caranthir:* *Celegorm a Curufin:*

Předehra

(A1) *Celegorm:* Zas šanci máš,
no tak chytit ji zkus,
Caranthir: Maedhrose znáš...
Curufin: Znalost je naše plus!
On nepoleví, i když chtěl by to vzdát.
Caranthir: Ale až se dozví...
Celegorm: Nakonec bude rád.

(A2) *Celegorm:* Sám dobře víš, jak žár uvnitř pálí.
Caranthir: Připomíná otce...
Curufin: Slib, co jsme dali!
Za mořem je čin, jenž nelze vzít zpátky.
Caranthir: Oheň a smrt!
Celegorm: Žal a pláč naší matky.

Mezihra 1

Ref: *Celegorm:* Já dál budu stát
čelem k sudbě a všemu, co za ní čeká.
Curufin a Caranthir: Dál budeme stát
bok po boku, bratře, nás hrozba neleká.
Všichni: Dokud poslední kapka zbývá
naděje, že tenhle sen skončí,
slovu dostojím, stůj co stůj,
jak pravý muž všem přísahám,
jak pravý muž všem přísahám!

Mezihra 2

(B) Nikdy víc nespátí noldorští páni
honitbu Tulkase uprostřed plání,
nikdy víc nezvednou stříbrné číše,
dar Valar, okovy Západní říše.

(B) V žilách nám koluje společná touha,
za přáním mrtvého cesta je dlouhá,
krev v krvi putuje, živí ji dědí,
kdo zbude poslední, jen hvězdy vědí.

(C) *Caranthir:* Co kdyby? *Celegorm:* Neváhej!
Caranthir: Jenže až? *Curufin:* Kuráž měj!
Caranthir: Přeci se... *Celegorm:* Koně stroj!
Caranthir: Jenže pak... *Celegorm a Curufin:* Přijde boj!

Ref: Všichni: Dál budeme stát
čelem k sudbě a všemu, co za ní čeká.
Bok po boku si stát
jeden druhému, bratři, nás hrozba neleká.
Dokud poslední kapka zbývá
naděje, že tenhle sen skončí,
slovu dostojím, stůj co stůj,
pro vás, pro sebe, všem přísahám,
pro vás, pro sebe, všem přísahám!

Pojďme si hrát

A F C G C G C F G

Elurín:
Eluréd: Já bu - du Car-cha-roth. Já dě - da náš. *Eluréd:* Stej-ně tě se-že - ru! *Elurín:* No jen se snaž!

flétna

F C G C G C F G

Eluréd: Co hrát na Be-le - ga? *Elurín:* Vem luk a šíp! *Eluréd:* Tú-ri-nem *Elurín:* ne-bu-du. Mab-lung ti jde líp.

C D C D G C G

Oba:
Ref: Ti-choun - ce, ja-ko když Lú - thi - en tan - čí, jest-li nás drap-nou, jó, ti se

D G C G A

zjan - čí, jest-li nás drap-nou, jó, ti se zjan - čí!

Pojďme si hrát 1

(A) *Eluréd*: Já budu Carcharoth.

Elurín: Já děda náš.

Eluréd: Stejně tě sežeru!

Elurín: No jen se snaž!

Eluréd: Co hrát na Belega?

Elurín: Vem luk a šíp!

Eluréd: Túrinem nebudu.

Elurín: Mablung ti jde líp.

Ref: Oba: Tichounce, jako když Lúthien tančí,
jestli nás drapnou, jó, ti se zjančí,
jestli nás drapnou, jó, ti se zjančí!

(A) *Eluréd*: Dáme si koláče.

Elurín: Já šunku rád.

Eluréd: Kus sýra, máslo, chléb.

Elurín: A med mám brát?

Eluréd: Mají tu klobásky!

Elurín: Praskne ti pás.

Eluréd: Vždyť jsem jak proutek.

Elurín: To byl jen špás.

Ref: Oba: Tichounce vyhnout se každé hlídce,
vidět nás táta, neujdem výtce,
vidět nás táta, neujdem výtce.

Pojďme si hrát 2

(A) *Eluréd*: Kam asi vedou nás?

Elurín: Co by sis tip?

Eluréd: Někam na výpravu!

Elurín: To má být vtip?

Eluréd: Koukni se pořádně –

Elurín: Znáš jejich znak?

Eluréd: Vždyť patří... *Elurín*: Opravdu?

Eluréd: No, je to tak.

Ref: Oba: S rytíři z pověstí smíme si hrát,
o tom jsme snili snad natisíckrát,
o tom jsme snili snad natisíckrát.

(A) *Eluréd*: Čím začít, co myslíš?

Elurín: Táhle je les.

Eluréd: Na vlka? Honěnou?

Elurín: Copak jsem pes?

Eluréd: Schovka je nejlepší,

Elurín: když padá sníh,

Eluréd: naše stopy skryje

Elurín: před každým z nich.

Ref: Oba: S rytíři z pověstí budeme si hrát,
celou noc s nimi, nepůjdeme spát,
celou noc s nimi, nepůjdeme spát.

Dotyky 2

A

1. hlas

Mě - li jsme ti - síc let či snad ješ - tě mno - hem dýl

na ži - vot, na smrt však jen pár ro - ků, hrst rych - le mí - jí - cích chvil.

B

1. hlas

Teď na na - šich lo - žích pou - ze zvěř di - vá bu - de snít
že jsme se smá - li, však čas - tě - ji dle - li v sl - zách;

2. hlas

Na - še lo - že les si vzal,
Smích i pláč - plat je - - di - - ný

a spo - lu s vo - dou z řek a pra - me - nů i krev na - ši bu - de pít.
hr - din - ní nad všech - no po - myš - le - ní zřít v tvář svě - tu mě - li strach.

a - - však ře - - ky ply - - nou dál
pro zba - - běl - - ce, hr - - di - - ny.

C

1. hlas

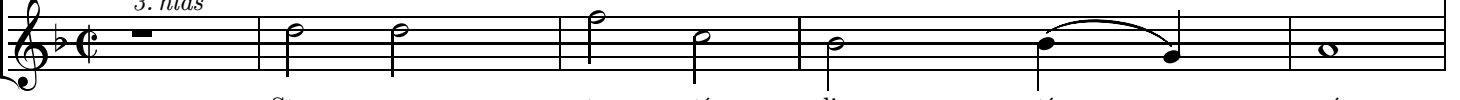
Vím, už br - zy stro - my ztra - tí své lis - ty, br - zy les
Že Di - o - rův ú - smév jak Es - gal - dui - na pod ne - bem,

2. hlas

pryč. Lis - tí spad - lé pro - - mě - - ní
Na Es - gal - - dui - ně slun - - ce svit

3. hlas

Stro - my ztra - tí lis - - tí své,
Di - or, dě - dic - E - - lu - - - chíl;

na na - še tvá - ře též za - po - me - ne, mo - ře z něj smy - je třpyt hvězd.
 lás - ka brat - rů vrost - lá do pod - hou - bí, scho - va - ná v sně - hu ble - dém.

hvězd - - ný prach v za - - po - - mně - - - ní.
 mrt - - v ý sn ěh chce po - - zla - - - tit.

na nás za - po - - me - nou vět - ve mo - řem o - my - - té,
 E - lu - réd, E - - lu - rín, kde jen sn ěh je na - vždy skryl,

D

1. hlas
 Do - tý - ka - li jsme se dla - ně - mi stro - mů, vo - dy, skal, do - ty - kem na - ši zem
 Je od - va - ha Nim - loth jak krev na sně - hu, jak náš pád, po - vo - deň straš - ná a

2. hlas
 Kdo do - tý - ká se stro - mů, skal? Kdo nás
 Však zrů - žo - vě - la kr - ví, v dál od - ply - -

3. hlas
 vím. Do - tkli jsme se srd - cí svých - ko - lik je pří -
 víš? Bí - lá Nim - loth - ví - ja - ko led, zni - če - ný Do -

4. hlas
 Do - ty - kem mi - lo - vat, kdo nás zná, kdo dnes ví?
 Krá - lov - no od - váž - ná, krev smá - čí zem, tv ůj šat,

1. 2.

mi - lo - va - li; kdo vzpo - mí - ná, kdo nás znal? Vím,
 ne - če - ka - ná, víc ne - vsta - ne Do - ri - ath.

znal, kdo mi - - lo - - val nás?
 ne, je mr - - tev král.

bě - h ů na - šich za - po - me - nu - tých dnes?
 ri - ath dnes mi - lo - ván na - po - sled.

Mrt - vé ti - - cho le - sa snad od - po - ví.
 a s n ěm též - - vzpo - mín - ky na Do - ri - ath.

Text: FA, Hudba: FD

Hra na schovávanou

A1 Hmi A Hmi

Eluréd: Scho - vá-me se za bu-kem, *Elurín:* ne - bo rad - ši za smr-kem. *Eluréd:* A - by nás ne-na-šli,
oba: Kdo jsou ti dva, kdo to ví? *Elurín:* A - si mu - žík du - bo - vý. *oba:* Proč-pak nás hle-da-jí?
Eluréd: Po - ví mě - síc du - ho - vý.

A Hmi F#mi G 1. Hmi 2. Hmi

Elurín: a - by nás ne - na - šli. *oba:* A - by nás ne - na - šli ti dva.
Elurín: A - by nás pře-pra - li? *Eluréd:* A - by nás na - hna - li zas spát? *oba:* Tůdle!

Hmi D A Emi

Ref: Hrá - tí si bu-dem ce-lou noc na scho-vá-va - nou. Ať kří-žem krá-žem sjez - dí hvozd,
flétna

G Hmi D

nás ne-do - sta - nou! Ten, kdo ne - ple - chy tro - pí vždyc - ky vy - hrá -

A Emi G Hmi

vá, kdo na řád si po - tr - pí, vzte - ky na - dá - vá.

flétna Hmi D A

dohra

Emi G A Hmi D

A Emi G Hmi

(A1) *Eluréd*: Schováme se za bukem,
Elurín: nebo radši za smrkem.
Eluréd: Aby nás nenašli,
Elurín: aby nás nenašli.
Oba: Aby nás nenašli ti dva.

(A2) *Oba*: Kdo jsou ti dva, kdo to ví?
Elurín: Asi mužík dubový. /
Eluréd: Poví měsíc duhový.
Oba: Pročpak nás hledají?
Elurín: Aby nás přeprali?
Eluréd: Aby nás nahnali zas spát?

Recitativ: *Oba*: Tůdle!

Ref 1: *Oba*: Hrát si budem celou noc
na schovávanou.
Ať křížem krážem sjezdí hvozd,
nás nedostanou!
Ten, kdo neplechy tropí
vždycky vyhrává,
kdo na řád si potrpí,
vzteky nadává.

(A1) *Eluréd*: Koukni, jeden sesedá.
Elurín: Stopu ve sněhu hledá.
Elurín: Najde ji? *Eluréd*: Nenajde.
Elurín: Najde ji! *Eluréd*: Nenajde.
Elurín: Jak to víš? *Eluréd*: Vždyť je zakrytá.

(A2) *Elurín*: Ouvej, stopu rozeznal
Elurín: a žene se po ní dál! /
Eluréd: To se ti zdá, jede dál.
Elurín: Přímo k nám, aja,jaj!
Eluréd: Neví nic, furt hledaj.
Elurín: Ale ví, já bych pryč padal!

Recitativ: *Eluréd*: Tudy!

Ref 1: *Oba*: Hrát si budem celou noc...

(A1) *Eluréd*: Jezírko vprostřed mlází
pomůže nám z nesnází.
Elurín: Teď bude samý led
a my ho přejdem hned.
Oba: A oni s koňmi narazí.

(A2) *Eluréd*: Pak ve skalách jeskyně,
tam vyčkáme nečinně,
Eluréd: dokud nás neminou. /
Elurín: Co když nás neminou?
Oba: Točitou pěšinou
Eluréd: uvíznou /
Elurín: uvíznem
Oba: v skalní puklině!

Recitativ: *Elurín*: Poběž!

Ref 1: *Oba*: Hrát si budem celou noc...

(A1) *Elurín*: Vylezeme na stromy.
To dovedem jenom my.
Eluréd: Projedou se lesem,
přímo vpřed za nosem.
Oba: Daleko od nás na hony.

(A2) *Elurín*: Za paloučkem velký val,
Eluréd: tam bydlíval i mýval.
Elurín: V doupatku má teplo.
Eluréd: To by se nám šiklo.
Oba: Snad tam dnes nebude nával.

Recitativ: *Oba*: Tak jdem!

Ref 2: *Oba*: Dobře, pánové, my jdem,
už je nám zima.
Zítra prý je taky den,
bylo to prima.
Hrát si budem příště zas
na schovávanou,
les skrývá ještě plno krás,
tak nashledanou.

Dohra

Co víc mám dát?

A Hmi D A F#mi G

Zas vi - dí - m je - ho tvář i vír - u s na - dě - jí, tu sí - lu, o - heň,

Hmi A Hmi D A F#mi

zář, když mi - zí z ve - ře - jí, sly - ším přís - ný hlas, je - ho sr - deč - ný smích,

G Hmi A Hmi G

proč jen se zřel v nás? A je to vů - bec hřích? Ref: Dám vše, co mám, co -

D A Hmi G D A **B**

pak to ne - ní dost? Ó, dám vše, co mám, co - pak to ne - ní dost? Vždy byl

Hmi D A F#mi

můj i - de - ál, já chtěl být ja - ko on, vzdor vše - mu zpří - ma stál, v řád znal pro - mě - nit shon, pa - že -

Hmi D A F#mi

mi z o - ce - li vy - ko - val něž - ný květ, ve všem vy - tr - va - lý, vů - lí po - sou - val svět.

Hmi G D A Hmi G

Ref: Chtěj vše, co mám, kéž by to by - lo dost. Ó, chtěj vše, co mám, kéž

D A **B** Hmi D A

by to by - lo dost. Moc - ný - mi zra - ze - ný, o svůj ži - vot o - lou - pen, než sply - nul s pla - me - ny, pře -

F#mi Hmi D A

dal nám krás - ný sen, že jed - nou spo - leč - ně do - jde - me ví - těz - ství a prav - da si ko - ne - čně tmou

F#mi Hmi G D A Hmi

ces - tu pro - kles - tí. Ref: Ber vše, co mám, kéž by to by - lo dost? Ó, ber vše, co

G D A **C** Hmi D A

mám, kéž by to by - lo dost? Když po - dí - vám se zpět, jsem zno - vu ma - lý

F#mi G Hmi A F#mi Hmi

kluk, Ce - le - gorm, Ca-ran - thir ne - sve - dou na - pnout luk, Cu - ru - fin nad - še -

D A F#mi G Hmi A

ně se že - ne za suk - ní jak blá - ho - vé ště - ně - ne - vy - ros - tl z těch

F#mi Hmi G D A Hmi G

dní. Ref: Snít chci jak dřív, proč - pak je dět - ství pryč? Ó, snít chci jak dřív, proč -

D A D Hmi G D

pak je dět - ství pryč? Mě - li mě po - slech - nout, do ja - ra ča - su dost, u o - hně plá - ny kout, i liš -

F#mi Hmi G D

kám mrz - ne chvost. Tři bláz - ni! Kdo - pak ví, co chtě - li do - ká - zat, všech - no bych od - pus - til, já

F#mi Hmi G D A

měl vás to - lik rád! Ref: Mít vás jak dřív? tři ze sed - mi jsou pryč. Ó,

Hmi G D A D Hmi

mít vás jak dřív? tři ze sed - mi jsou pryč. Teď zbyl mi je - nom žal, k to - mu

G D F#mi Hmi

mě du - sí vztek, vás a - bych po - cho - val a sám se - be ze cti svlék, pro - hle - dal mr - ši - ny jak spros -

G D F# Hmi G

tý vy - kra - dač, zů - sta - ne bez vi - ny jen ten, kdo ne - ní hráč. Ref: Být ja - ko dřív, sní -

D A Hmi G D A D

lek je na - vždy pryč. Ó, být ja - ko dřív, sní - lek je na - vždy pryč. Kdo

Hmi G D F#mi

ve - dl ru - ce tvé, kdyžs ko - val sil - ma - ril, kle - no - ty ča - rov - né jsou tvůj ne - bo ci - zí cíl? Ot - če,

Hmi G D F#mi
 chci od-po-věd', zda-li to smy-sl má, když nej-spíš za o-běť jim jed-nou pad-nu i já.

Hmi G D A Hmi G
Ref: Ví-m, že mám víc, tak proč to vá-hám dát? Ó, ví-m, že mám víc, tak

D A D Hmi G D
 proč to vá-hám dát? Cos če-tl v pla-me-nech tu chví-li před smr-tí svým sy-nům v osu-dech-ú-spěch

F#mi Hmi G D
 ne-bo pro-kle-tí? Kdy skon-čí hle-dá-ní? Spl-ní-me pří-sa-hy? Pře-se vše po-ká-ní zů-sta-

F#mi Hmi G D A
 nem za vra-hy!? *Ref:* Víš, že mám víc, váž-ně to mu-sím dát? Ó,

Hmi G D A E Emi
 víš, že mám víc, váž-ně to mu-sím dát? Sot-va mo-hu jít dál bez ví-

Hmi A F#mi Emi
 ry, na-dě-je, že kaž-dý je-den čin dob-ré-mu pro-spě-je. Jsem jen špi-na-vý prach v o-bra-

Hmi A F#mi Hmi G
 zu stvo-ře-ní, já, sle-pec na va-hách, jenž sám nic ne-změ-ní. *Ref:* Ví, že chci víc, cel-

D A Hmi G D A
 ý se mu-sím dát. Ó, ví, že chci víc, cel-ý se mu-sím dát.

E Emi Hmi A
 Kdo vy-snil vů-ni trav, jis-tě zná od-po-věd', jak krá-čet bez o-bav, a-niž

F#mi Emi Hmi A
 bys vi-děl vpřed, jen-že mě jí-má strach, ko-ho v zr-ca-dle zřím, muž s kr-ví na bo-tách, ci-zích

F#mi Hmi G D A

i rod-ných, vím? *Ref:* Hráť ne-chci dál, čer - ný král dá - vá šach. Ó,

Hmi G D A B Hmi

hrát ne-chci dál, čer - ný král dá - vá šach. Er - u, tys je - di - ný, kdo tó -

D A F#mi Hmi

ny sly - šel hrát, dřív než o - zvě - ny se v hud - bu pro - plé - tat, na zmí - ra - jí - cích rtech zní slo -

D A F#mi Hmi G

va ko - li - krát, že ži - vot jsi nám vdech, že máš své dě - ti rád. *Ref:* Hráť měl bych dál, i

D A Hmi G D A

když pláště smá - čí nach. Ó, hrát měl bych dál, i když pláště smá - čí nach.

A Hmi D A F#mi G

Do - bře, já u - vě - řím, staň se, co má se stát, snad pro prav - du, ne

Hmi Asus4 A Hmi D A

lež, smím zno - vu bo - jo - vat, ty, kte - rý do - bře víš, veď mo - je kro - ky

F#mi G Hmi A Hmi

vpřed, bo - lest, po - chy - by ztiš, ať mír na - pl - ní svět? *Ref:* Hráť bu - du

G D A Hmi G D

dál, než u - snu na má - rách. Ó, hrát bu - du dál, než u - snu na má -

A Hmi G D A Hmi

rách. Hráť bu - du dál, než u - snu na má - rách, hrát bu - du

G D A Hmi

dál, než u - snu na má - rách.

Text: BS, Hudba: FD

Přístavy

předehra Emi G Hmi

Emi D Hmi D

Emi **A** Emi D

Mo-ře vl - na - mi o - mů - vá zeď pří-stav - ní, o - či
o - to - čí, od - vrá - tí od mo-ře zrak, z le-sa

C G Emi D

pře - hlí - ží še - da - vou pláň, mla-dý Ca - la - dir na strá - ži ten - to den
po ces - tě houf při - chá - zí, ma - jí zna - ve - né tvá - ře, šat od pra - chu

Emi 1. G 2. G

sto - jí, ko - lem o - ště - pu sví - rá se dlaň. Hla - vu
še - dý, v o - čích za - hléd - neš sta - ne - sná - zí.

B G C D G D G C

Už po - vel „stát!“ k nim o - zvě - na ne - se, v chů - zi se za - sta - ví
„Me - ne - groth do - mo - vem byl nám, už ne - ní,“ ne - se se od - po - věď

C Emi G C D G D G

kaž - dý je - den. „Od - kud jste vy - šli a proč k nám jde - te?“ Ca - la - dir
pod - ve - če - rem. „Vy - vrá - cen zlo - bou, zá - ští a tou - hou, jak vy - hnan - ci

D G D 1. G 2. G

pře - jí - ždí dav po - hle - dem.
blou - dí - me po svě - tě ši - rém.“

Ami *mezihra* G Emi Ami

G Ami C G Emi

Předehra

(A) Moře vlnami omývá zeď přístavní,
oči přehlíží šedavou pláň,
mladý Caladir na stráží tento den stojí,
kolem oštěpu svírá se dlaň.

(A) Hlavu otočí, odvrátí od moře zrak,
z lesa po cestě houf přichází,
mají znavené tváře, šat od prachu šedý,
v očích zahlédneš sta nesnázi.

(B) Už povel „stát!“ k nim ozvěna nese,
v chůzi se zastaví každý jeden.
„Odkud jste vyšli a proč k nám jdete?“
Caladir přejíždí dav pohledem.

(B) „Menegroth domovem byl nám, už není,“
nese se odpověď podvečerem.
„Vyvrácen zlobou, záští a touhou,
jak vyhnanci bloudíme po světě širém.“

Mezihra

(B) „Vítejte, přátelé, vejděte v míru,
kraj je tu poklidný, místa je dost.
S dobrými úmysly každý je vítán
a bude ctěn jak vzácný host.“

(A) Naši poutníci našli cíl cesty své,
avšak příběh náš vine se dál,
padl Gondolin, úprk a za pár let zase
zástup vyhnanců před branou stál.

(B) Lid trojí konečně spojil se v jeden,
kde Sirion své vody moři dává,
kraj, který Ulmova moc tajně chrání,
poslední Morgothu odolává.

(A) Moře vlnami omývá zeď přístavní,
oči přehlíží šedavou pláň,
Mořské křídlo dnes za obzor do dálek míří,
kdo zná osud, co čeká tam naň?

MK

Ty víš

Ami G F E **A** Ami G F E C F

Elwing: Po-věz mi, po-věz, ty kaž-dé-ho znáš, jak zpí-va-la mat - ka, smál

Dmi E Dmi G C F Emi Ami

se o - tec náš? Ko-lik jen, ko-lik, u - ply-nu - lo let, co ne-mo-hu zpát - ky a

G Ami **B** Dmi Ami G Ami F G

ne-smím jít vpřed. Ven-ku se se-tmě - lo, tak, ja - ko kdy-si, na čích to kos-tech dnes

E Ami C G Ami F Dmi F

ho-du - jí kry-sy? Ži - je - te, ne-bo ne, bra-tříč-ci mo-ji? Prázd-no-tu v srd-ci mém

E **C** Ami G F

Elwing, Eluréd, Elurín, Dior a Nimloth:
sot - va čas zho-jí? Snít zbý - vá mi, zá - zrak si

G C Dmi F E Dmi G

Eluréd, Elurín:
přát, smýt hřích těž - ko, když je krev plat, vzít všech-no zpát - ky

Ami F G E

Dior a Nimloth:
pře-staň už chtít, dál bu - de - me nad te - bou bdít.

D Ami G Ami F E

Všichni: Znáť, tou - žím znát, zda kaž-dý, kdo ne - se tě, vždy ně - co ztra-tí.

Ami G Ami F E

Dát, co mám dát, vše do ní vlo-že - né hra víc ne-na-vrá - tí.

E Ami G F G Dmi E F
 Pří - sa - ha, na - dě - je, vý - kup - né, pro - kle - tí, spa - sí nás, zra - dí nás, až k ne - bi
 E Ami G F Dmi E
 vy - le - tí, sil - ma - ril, dra - ho - kam, dě - dic - tví, ú - děl náš,
 Ami Dmi G Ami F E Ami
 E - ru, tys je - di - ný, kdo ce - lou prav - du znáš.

(A) *Elwing*: Pověz mi, pověz, ty každého znáš,
 jak zpívala matka, smál se otec náš?
 Kolik jen, kolik, uplynulo let,
 co nemohu zpátky a nesmím jít vpřed.

(B) Venku se setmělo, tak, jako kdysi,
 na čích to kostech dnes hodují krysy?
 Žijete, nebo ne, bratříčci moji?
 Prázdnotu v srdci mém sotva čas zhojí?

(C) *Elwing, Eluréd, Elurín, Dior a Nimloth*:
 Snít zbývá mi // ti, zázrak si přát,
 smýt hřích těžko, když je krev plat,
Eluréd, Elurín: vzít všechno zpátky přestaň už chtít,
Dior a Nimloth: dál budeme nad tebou bdít.

(A) *Elwing*: Pověz mi, pověz, tys každého zřel,
 Jak vypadal Beren? A Tinúviel?
 Kolik jen, kolik si upřeli snů,
 než zmizeli navždy za hráz našich dnů?

(B) Vznešená princezna, žebračka pouhá,
 přes všechny rady zas roste má touha,
 dotknout se, pochopit, okusit světa,
 „Doma jsi v bezpečí,“ je pouhá věta!

(C) *Elwing, Beren a Lúthien*:
 Znam // znáš, jak chutná slaná tříšť vln,
 nést však musím // musíš plášť plný skvrn,
Beren: jít svobodně štěstí vstříc smíš,
Lúthien: dřív než zbledne života líc.

(A) *Elwing*: Pověz mi, pověz, ty znáš jejich bol,
 jak miloval Melian Elu Thingol?
 Kolik jen, kolik směli prožít krás,
 než osud je rozdělil, vzal společný čas?

(B) Přijdu si jak malá lodička z kůry,
 hozena do proudu, počítám chmury,
 navěky bezvěká, napořád sama,
 jak najdu odvahu jít do neznáma?

(C) *Elwing, Thingol a Melian*:
 Dál nesu // neseš si s sebou ten dar,
 svár, naději, vzpomínky zmar,
Thingol: vím, pravda je tenoučká nit,
Melian: však lépe ochrání tě nežli štít.

(D) *Všichni*: Znát, toužím znát,
 zda každý, kdo nese tě // chtěl by tě, vždy něco ztratí.
 Dát, co mám dát,
 vše do ní vložené hra víc nenavrátí.

(E) Přísaha, naděje, výkupné, prokletí,
 spasí nás, zradí nás, až k nebi vyletí,
 silmaril, drahokam, dědictví, úděl náš,
 Eru, tys jediný, kdo celou pravdu znáš.

Lóthice

I.

Zemřela Morwen a v mohylu dána,
sirotky po ní nezbyly,
Húrin šel, kde pod zemí brána,
a zepsout chtěl ty debily.

Neželel Húrin drobného Mma,
hlava jeho se zvrátila,
rychle ho zabil, bylo to prima,
tryzna se pokladem pokryla.

II.

Ráno raničko Thingol vstal,
silmaril ručkou polaskal:
„Sednu, Melian, na sesli,
vymýšlet budu nesmysly.“

Když snídani odklidili,
buch, buch venku na bránu:
„Pojď, Húrine, rychle dovnitř,
zbylo ještě banánu!“

„Vari, Elwě, padej k ledu,
vše, co můžu, na tě svedu!
Nauglamír tu, mocný dar,
za to, jak ses postaral!“

A na topole podle skal,
zlotřilý Morgoth zatleskal.

III.

Na palouku mezi buky
Menegroth je s střechou nízkou
a z něj slyšeti jsou zvuky,
jak když šťoucháš elfa třískou.

Hle, Nauglamír trpoš nese,
Thingol už se na něj třese.
„Moje,“ volá, „moje, moje!“
Vzniknou z toho nepokoje.

„Mlč Thingole, drzý hochu,
po hlavě tě praštím trochu.
Nehýbá se! Sakra, co je?!“

IV.

Už jedenáctá odbila
a výheň ještě svítila,
a vášeň v trpech planula,
slza jim ve vous skanula.

„Co máš, můj trpe, za pasem?“
„Silmaril s sebou vzala jsem. . .“
„Však jestli dále toužíš žít,
musíš ho tady zahodit!“

„Vstávej, trpajzle, nahoru!
Jdem zabít elfí potvoru!
Melian, nevstávej a lež,
obrana Doriathu jseš.“

Psi ironii zvětřili:
„Beren vás chytí za chvíli!“
A vyli, vyli divnou věc,
že Thingol umřel – pitomec.

V.

Okolo kopce lesa lán,
oj, sedmý z lesa jede pán,
na vraném, bujném jede koni
a v ušiskách mu vztekem zvoní,
nejede však sám.

Před Menegrothem z koně hop –
a „silmaril mi chutě klop!“
I vyšel Dior jako květ,
neviděl také krásy svět,
přinesl meče ze zbrojnice:
„Nebudeš, lotře, žítí více!
Umři, umři hned!“

Vrr – není v Doriathu klid,
přišel jsi krále oloupit,
kdekoho jste tu zabili,
však silmaril jste ztratili.
Vrr – brzy budeš bit.

Hoj, vyjí čtyři vlci v lese,
každý po jedné noze nese,
z koho mohou být?

VI.

U Přístavů dítě stálo
a v břiše mu kručelo,
nemít rozumu tak málo,
svačinu by pozřelo.

„Dej sem bág!“ „Můj ty Eru!
Odpusť hříchy hříšníci!“
Svačina je na maděru –
hle, silmaril zářící!

Karel Jaromír Erben a kolektivní

Obsah

Z pradávých věků	1
Dům zadostiučinění	2
Návrat Nauglamíru	5
Zlo v Nauglamíru	7
Zrnka písku	9
Trpasličí výprava	12
Plnění Menegrothu	15
Dotyky 1	18
Poslední boj	20
Dědictví	23
Potápění	25
Thingolův dědic	27
Pojď ke mně blíž	29
Zaječí	31
Křižovatky	33
Noldorští páni	35
Pojďme si hrát	37
Dotyky 2	39
Hra na schovávanou	41
Co víc mám dát?	43
Přístavy	47
Ty víš	49
Lóthice	51